

V Brně dne 24. 7. 2016

KRAJSKÉMU ÚŘADU JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravní správy
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

prostřednictvím

Městského úřadu Židlochovice
Masarykova 100, IČ: 00282979
Odbor dopravy, oddělení správních deliktů
Náměstí Míru 152
66701 Židlochovice

ODVOLÁNÍ

Proti rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice Č.j. [REDAKCE] ze dne 3.6.2016 podávám odvolání.

Přílohy:

- A. Relevantní části návodu k obsluze měřicího zařízení Ramer AD9 (více verzí), dále jen "Návod" (strany 13-17, 67-68 a 70)
- B. Fotokopie záznamu z měřicího zařízení se zvýrazněním výseče v níž probíhá měření a sériového čísla přístroje

Odvolací důvody:

1. Správní orgán v rozhodnutí ignoruje vyjádření obviněného, ve kterém uvádí totožnost řidiče, který měl spáchat domnělý přestupek. Tvrdí, že obviněný měl možnost tuto

skutečnost sdělit dříve a dále pak argumentuje, že ve fázi správního řízení již není možné řešit věc s osobou řidiče.

Proti tomuto se obviněný zásadně ohrazuje. Podle správního řádu § 36 odst. 1 (500/2004 Sb.) jsou **účastníci řízení oprávněni navrhopat důkazy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí**. Vzhledem k tomu, že řízení nebylo ani zastaveno, ani přerušeno, neexistuje důvod, proč by tento důkaz neměl být přijat. Zda je nebo není možné v dané fázi řešit věc s řidičem je pak problémem správního orgánu, ne obviněného.

2. Správní orgán tvrdí, že se obviněný dopustil správního deliktu tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Proti tomuto zjevně nepravdivému tvrzení se obviněný ohrazuje. Jak již obviněný uvedl ve svém vyjádření ze dne 31.5. 2016, řidič Jelínek byl před jízdou poučen o povinnosti dodržovat při jízdě platné zákony, k čemuž se zavázal. V souladu s §125e odst 1 (361/2000Sb) tím **vynaložil veškeré přípustné a požadovatelné úsilí k tomu, aby porušení právní povinnosti zabránila**. Obviněný podotýká, že ani kdyby v danou chvíli s řidičem Jelínkem seděl na motocyklu jako spolujezdec, nemohl by pro splnění povinnosti plynoucí z §125e udělat více, a také že zákon nespecifikuje žádné konkrétní další kroky, které je nutné v takovém případě provést, aby zakonadbalý provozovatel vozidla učinil své povinnosti zadost. Zároveň také odkazuje na §125f odst 2 c), který **vymezuje odpovědnost za správní delikt pouze na takové porušení pravidel silničního provozu, které nemá za následek nehodu**.
3. Dokumentace údajného přestupku, přiložená ve spisu a použitá jako stěžejní důkaz má následující velmi závažné vady:
 - a. Dle návodu k obsluze měřicího zařízení je šířka svazku radarových paprsků ve vzdálenosti 60m od zařízení přibližně 5,25m (Návod, kapitola 3.1, strany 13 a 14). To je bez nejmenších pochyb mnohem více, než je kterýkoliv rozměr motocyklu, a větší část svazku radarových paprsků tedy motocykl míjí, i kdyby se nacházel ve středu svazku (což se nenacházel ani v nejmenším, viz bod c)
 - b. Podle stejného dokumentu dochází při měření k odrazům, které při nastavení měřicího zařízení proti nevhodnému pozadí mohou způsobit nesprávné měření (Návod, kapitola 3.2, strany 14 - 17. " paprsek odražen zpět do jízdní dráhy a dopadá např. na jiný automobil jedoucí ve směru měření", " Prokazatelně jsou tyto reflexní jevy patrné na nerealisticky vysoké naměřené rychlosti", " Typickým projevem tohoto jevu je např. naměření dvojnásobné rychlosti oproti skutečné rychlosti měřeného vozidla."). Automobily zaparkované při okraji vozovky jsou bezesporu nevhodným pozadím, neboť jejich karoserie představují odrazové plochy pro radarové paprsky. Jsou rovněž proměnným faktorem, se kterým nemůže být počítáno při kalibraci a testování zařízení, neboť jejich poloha se mění, přesto mohou významně ovlivňovat výsledek měření.

Obviněný tak tvrdí, že toto nevhodné pozadí v kombinaci s malou

odrazivou plochou motocyklu mohlo a také způsobilo změření jiného vozidla (viz bod d)

- c. Strana 70 v návodu k použití zařízení vysvětluje význam značek ve fotografii, mimojiné krátkých svislých čar v dolní a horní části snímku, které vyznačují výseč pokrytou svazkem radarových paprsků. **Na fotografii je motocykl zřetelně mimo tuto výseč, a je tedy nasnadě, že změřená rychlost s největší pravděpodobností (hraničící s jistotou) nepatřila jemu.** (viz příloha B)
 - d. Návod také specifikuje předepsaný úhel měření, který musí být dodržen, aby byly jeho výsledky relevantní. Tento se v případě automatizovaného provozu zařízení umístěného ve schránce nastavuje na jejím stojanu, zvnějšku této schránky, ergo snadno přístupné a neoprávněně manipulovatelné. Vzhledem všeobecně negativnímu vztahu obyvatel k automatizovaným měřicím zařízením je více než možné, že k manipulaci došlo. **Obviněný se domnívá, že měřicí zařízení mělo v době měření chybně nastavený úhel a výsledky měření jsou tedy nesměrodatné.**
 - e. Chybí tedy dostatečný důkaz, že změřená rychlost skutečně patří motocyklu na fotografii - vzhledem k šířce svazku radarových paprsků na dané vzdálenosti mohlo zcela nepochybně dojít k odrazu od karoserií vozidel, zaparkovaných v pozadí snímku, a mohla být změřena rychlost vozidla jedoucího před motocyklem, popřípadě zpětným odrazem rychlost vozidla v protisměru
Rozsudkem nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 – 63 *”Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu (in dubio pro reo)”*
 - f. **Dokumentaci k měřicímu zařízení získal obviněný až nyní a nemohl tedy tuto námitku uplatnit dříve.** Vzhledem k tomu, že **nebylo dostatečně a přesvědčivě dokázáno**, že změřená rychlost patří vozidlu, jehož je obviněný vlastníkem, věří obviněný že se tímto **správní orgán ocitá v důkazní nouzi** a celé řízení by mělo být odloženo.
4. Správní orgán zanedbal své povinnosti (ať už z nedbalosti nebo cíleně), když nezajistil správnou dokumentaci k měřicímu zařízení a schválení příslušných úseků měření PČR.
- a. Ověřovací list zařízení č.206/13, připojený ve spisovém materiálu, nepatří z zařízení, které pořídilo dokumentaci - toto zařízení má podle protokolu připojenému k fotodokumentaci sériové číslo 15/0500 (příloha B). V ověřovacím listu se žádné takové číslo nenalézají, a vzhledem k blížící se expiraci ověření zařízení, jehož ověřovací list je ve spise přiložen, lze předpokládat že zařízení které skutečně provádělo měření mělo neplatné ověření.
 - b. Na dokumentu “Schválení úseků pro měření rychlosti MP Židlochovice” není uvedena platnost, a to ani formou “počínaje-do odvolání”, je tedy zcela odůvodněné považovat jej za neplatný. Tento dokument rovněž specifikuje (citují): *“Uvedená místa pro měření rychlosti, lze využívat MP Židlochovice v*

souladu se zněním zákona č.480/2008 Sb. a to zejména s ustanovením části druhé, článku II, § 79a, odst. 1,2" z čehož i přes značnou kostrbatost projevu pisatele zcela jasně plyne povinnost označit místo měření přenosnou dopravní značkou s vyobrazením kamery snímající rychlost a nápisem „MĚŘENÍ RYCHLOSTI“. Žádná taková značka se v době údajného přestupku na ulici Nádražní nenacházela.

Obviněný podotýká, že pokud by Správní orgán argumentoval neaktuálností předpisu, zmíněného v tomto dokumentu, jen tím potvrzuje neaktálnost dokumentu jako takového a tím pádem své pochybení při zajišťování patřičné dokumentace.

Obviněný toto vidí jako hrubé zanedbání ze strany správního úřadu, jehož povinností je zajištění správného ověřovacího listu a schválení úseku měření od PČR, a ukázkou toho, jak správní orgán zneužívá svého postavení a navzdory své důkazní nouzi protiprávně potrestat obviněného za každou cenu a neváhal přitom protiprávně použít ověřovací list zcela jiného měřicího zařízení, než které bylo údajně použito k prokázání domnělého přestupku, doufaje, že si obviněný této neshody nevšimne (leč mýlil se) a zaplatí již ve fázi výzvy k zaplacení určené částky.

5. Dále správní orgán svévolně zavrhuje oznámení o nehodě motocyklu, se kterým měl být přestupek spáchán, provedené obviněným ve vysvětlení podaném dne 31.5. 2016 Označuje ho za "účelovou obstrukci stran(sic!) povinného" a tvrdí, že "Prohlášení ze strany povinného pak nelze brát důvěryhodně, neboť jeho záměrem je vyhnout se postihu".

Proti tomuto nařčení se obviněný ohrazuje - odmítnutí tohoto důkazu považuje za účelovou obstrukci ze strany správního orgánu, jehož záměrem je od začátku řízení udělit mu postih, a za zvláště zavrženíhodnou pak považuje ekonomickou motivaci správního orgánu k tomuto jednání.

Takové jednání je navíc v přímém rozporu jak s judikaturou Nejvyššího soudu, tak Nejvyššího správního soudu, a ve své postatě protiprávní.

Cituji usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 46/2005 - 55: *"Podle konstantní judikatury Ústavního soudu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, zveřejněný pod. č. 34 ve svazku č. 3 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, zveřejněný pod č. 85 ve svazku č. 8 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu) je jedním z principů, představujícím součást práva na řádný proces, jakož i pojmu právního státu, povinnost soudů své rozsudky odůvodnit. Ve správním soudnictví nachází tato zásada vyjádření v § 54 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). Z odůvodnění pak musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Tyto ústavněprávní principy nalézají odraz též v judikatuře Nejvyššího správního soudu: Není-li z odůvodnění*

napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, zveřejněný pod č. 589/2005 Sb. NSS; srov. např. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52; oboje též dostupné na www.nssoud.cz).

Není tedy možné navržené důkazy bagatelizovat prohlášením o motivaci obviněného a jakkoliv k nim nepřihlédnout.

6. Správní orgán pak tvrdí, že obviněný neunesl důkazní břemeno prokázání nehody, a napadá její důkazní nedostatečnost. **Zcela mylně tak implikuje, že důkazní břemeno v tomto případě leží na straně obviněného.** Naopak je **povinností správního orgánu nadevší pochybnost prokázat, že k nehodě nedošlo a mohlo tak být zahájeno správní řízení o správním deliktu.** (Toto je základní právní princip, potvrzený např i Nálezem Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1. ÚS 520/16, str. 10 žaloby) Pokud by správní orgán toto neprovedl, nebo provedl nedostatečně, je povinen postupovat v souladu s principem "in dubio pro reo" a rozhodnout ve prospěch obviněného, tedy zastavit správní řízení.

Dále k tomuto obviněný podotýká, že

- a. Jakékoliv spekulace o tom, že (cituji) "prohlášení ze strany obviněného pak nelze brát důvěryhodně, neboť jeho cílem je vyhnout se postihu" považuje obviněný jen za **ukázkou podjatosti správního orgánu** a snahu pokutovat za každou cenu.
- b. Jelikož správní orgán pouze konstatuje argumenty obviněného jako nepravdivé či spekulativní bez konkrétního prokázání tohoto tvrzení, považuje obviněný tento **postup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu**, zejména jeho Rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, z něhož je citováno: *„není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci z hlediska účastníka klíčovou, na níž je postaven základ jeho žaloby. Nestací, pokud soud při vypořádávání se touto argumentací účastníka pouze konstatuje, že tato je nesprávná, avšak neuvede, v čem (tj. v jakých konkrétních aspektech resp. důvodech právních či případně skutkových) její nesprávnost spočívá.“*
- c. V době pořizování fotografií neměl nejmenší tušení o žádném domnělém přestupku, a vzhledem k ujištění řidičem, že k žádnému nedošlo, a k dohodě a finančnímu vyrovnání za škodu na vozidle, neměl obviněný důvod pořizovat žádný zevrubný obrazový materiál a přiložené fotografie byly pořizovány pro

osobní potřebu.

7. Zároveň ve světle předchozího odstavce **v této souvislosti vznáší obviněný námitku podjatosti správního orgánu.**

Odůvodnění:

- a. Vůči obviněnému je vedeno správní řízení za správní delikt ve věci údajného spáchání přestupku, za který se podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen ZoPPK), ukládá sankce v podobě pokuty.
- b. Podle ust. § 125e odst. 6 ZoPPK pokuty vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu obce Židlochovice, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil (Městský úřad Židlochovice, dále jen MúřŽid).
- c. MúřŽid a jeho pracovníci jsou tedy přímo hmotně zainteresováni uznat obviněného vinným a uložit mu pokutu, neboť to pro chod úřadu znamená přímé finanční obohacení.

8. Materiální aspekt přestupku zde pak byl zcela bagatelizován a jeho prokazování bylo provedeno zcela nedostatečně. Z rozhodnutí NSS č. 5 As 104/2008 - 45 z roku 2008 je povinností správního orgánu vždy zkoumat, zda určité jednání naplňuje skutkovou podstatu přestupku, a to jak formálně, tak materiálně. Správní orgán se soustřeďuje na prokázání formální stránky, v případě materiálního aspektu však **prostě tvrdí, že naplněn byl a to porušením konkrétního zákazu** (překročení nejvyšší dovolené rychlosti, což však spadá do formálního aspektu) za zákonem předvídaných běžných podmínek (což je však rozporuplné, viz dále) **a že toto samo ohrožuje zájem společnosti. Ztotožňovat formální aspekt přestupku s aspektem materiálním je nepřijatelné**, jak potvrzuje výše uvedené rozhodnutí NSS č. 5 As 104/2008 - 45. Správní orgán se nikterak nevěnuje tomu, který zákonem hájený zájem společnosti byl v tomto případě ohrožen či přímo narušen. Naprosto ignoruje prokázání toho, jak je v tomto případě údajné překročení rychlosti o 11km/h (odpovídající rychlosti mírného běhu) společensky nebezpečné - zvláště pak u vozidla tak malého, lehkého a obratného, jako je motocykl, jedoucího v blízkosti středové čáry (jak je jasně patrné z fotografie automatizovaného záznamového zařízení, použité jako důkaz v tomto spisu) a tím s výrazně delším prostorem pro reakci v případě jakéhokoliv ohrožení.

Závěr

Vzhledem k výše uvedenému má obviněný za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné a mělo by být v celém rozsahu zrušeno.

V Brně dne 24.7.2016

